

מקור המאמר בזהר פרשת ויצא דף קנ ע"ב - קנא ע"א
יראה שמא יגרום החטא

רְבִי חֵיִיא פְתַח וְאָמַר, (תהלים סה) דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי
פְּשָׁעֵינוּ אֶתְּהָ תְּכַפֵּר. הֵא קָרָא קְשִׁיא, דְּלֹא
סוּפִיָּה רִישִׁיָּה, וְלֹא רִישִׁיָּה סוּפִיָּה. אֶלָּא דָּוִד בְּעָא
עַל גְּרַמְיָה, וּלְבַתָּר בְּעֵיָא עַל כְּלָא. דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ
מִנִּי. אָמַר דָּוִד, אֲנָא יַדְעָנָא בְּגַרְמֵי דְחַבְנָא, אֲבָל כַּמָּה
חֵיִיבִין אֵינּוֹן בְּעַלְמָא, דְּאִתְּגַבְּרוּ חוּבֵיָּהוּ עַלְיָהוּ יְתִיר
מִנִּי. הוּאִיל וְכֹן, לִי (דף קנא ע"א) וְלַהוֹן, פְּשָׁעֵינוּ אֶתְּהָ
תְּכַפֵּר.

תָּא חֵיִי, בְּשַׁעְתָּא דְחֵיִיבִין סְגִיָּאִין בְּעַלְמָא, אֵינּוֹן
סְלָקִין, עַד הֵהוּא אֶתְר דְּסַפְרֵי דְחֵיִיבֵיָא
אִתְּפַתְּחוּ, כַּמָּה דֵּאֵת אָמַר, (דניאל ז) דִּינָא יְתִיב וְסַפְרִין
פְּתִיחוּ, וְהֵהוּא סִפְר (דִּינָא עֲלָה קִימָא), (נ"א לְעִילָא מְרִישִׁיָּה דְדָוִד
אֵיחָו) בְּגִינֵי כֶּךָ, דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי, וְעַל דָּא פְּשָׁעֵינוּ
אֶתְּהָ תְּכַפֵּר.

יַעֲקֹב, בְּגִוּוֹנָא דָּא בְּגִין כֶּךָ לָא הֵימִין, אִי תִימָא
דְּלֹא הֵימִין בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לָא. אֶלָּא,
דְּלֹא הֵימִין בֵּיהּ בְּגַרְמִיָּה, דִּילְמָא יְחֻב, וְהֵהוּא חוּבָא,

רְבִי חֵיִיא פְתַח וְאָמַר, דְּבָרֵי
עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי פְּשָׁעֵינוּ
אֶתְּהָ תְּכַפֵּר. הַפְּסוּק הַזֶּה
קְשָׁה, שְׂאִין סוּפּוֹ רִישׁוֹ
וְאִין רִישׁוֹ סוּפּוֹ. אֶלָּא דָּוִד
בְּקִשׁ עַל עֲצָמוֹ, וְאַחַר כֶּךָ
בְּקִשׁ עַל הַכֹּל (תהלים סה) דְּבָרֵי
עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי. אָמַר דָּוִד,
אֲנִי יַדְעָתִי בְּעֲצָמֵי שְׁחָטָתִי,
אֲבָל כַּמָּה רְשָׁעִים הֵם
בְּעוֹלָם שֶׁהִתְגַּבְּרוּ חַטָּאֵיהֶם
עַלְיָהֶם יוֹתֵר מִמֶּנִּי. הוּאִיל
וְכֹן, לִי וְלָהֶם, פְּשָׁעֵינוּ אֶתְּהָ
תְּכַפֵּר.

בֵּא רְאָה, בְּשַׁעָּה שְׂרַבִּים
הָרְשָׁעִים בְּעוֹלָם, הֵם עוֹלִים
עַד אוֹתוֹ מְקוֹם שְׁסַפְרֵי
הָרְשָׁעִים נִפְתְּחוּ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר הַ(בֵּית) דִּין יוֹשֵׁב
וְסַפְרִים נִפְתְּחוּ, וְאוֹתוֹ
סִפְר [הַדִּין עוֹמֵד עָלֶיהָ], [לְמַעַלָּה
מֵרִישׁוֹ שֶׁל דָּוִד הוּא] מְשׁוּם כֶּךָ
דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי, וְעַל
כֵּן פְּשָׁעֵינוּ אֶתְּהָ תְּכַפֵּר.

יַעֲקֹב כְּמוֹ כֵּן מְשׁוּם כֶּךָ לֹא הֵימִין. אִם תֵּאמַר שֶׁלֹּא הֵימִין בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא - לֹא. אֶלָּא
שֶׁלֹּא הֵימִין בְּעֲצָמוֹ. אוֹלַי יַחְטָא, וְאוֹתוֹ הַחַטָּא יִמְנַע אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יָשׁוּב בְּשָׁלוֹם וְתִסְתַּלַּק

וּמִנֵּעַ לִיָּהּ, דְּלֹא יִתּוּב בְּשָׁלֹם וְיִסְתַּלַּק נְטִירוֹ מִיָּהּ,
 וּבְגִין כֶּךָ, לֹא הֵימִין בְּגִרְמִיָּהּ. וְהָיָה יי לִי לֵאלֹהִים,
 אֲפִילוּ רַחֲמֵי, כִּד אֵיתוּב בְּשָׁלֹם, אֲשׁוּי לְקַבְּלִי לְדִינָא,
 בְּגִין (ס"א דְהָא) דְּיִנָּא פְּלַח קַמִּיהּ תְּדִיר.

אָמַר רַבִּי אַחָא, אָמַר יַעֲקֹב, הַשְׁתָּא לָא אֲצַטְרִיכְנָא
 לְדִינָא, כִּד אֵיתוּב לְבֵית אַבָּא, אֲתַכְּלִילְנָא
 בְּדִינָא וְאֲתַקְשֵׁר בֵּיהּ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לָאוּ הֲכִי, אֲלֵא
 אָמַר, הַשְׁתָּא אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי, דִּינָא
 אֲצַטְרִיכְנָא לְנִטְרָא לִי, עַד דְּאֵיתוּב בְּשָׁלֹם לְבֵית
 אַבָּא, אֲבָל כִּיּוֹן דְּאֵיתוּב בְּשָׁלֹם, אֲתַכְּלִילְנָא רַחֲמֵי
 בְּדִינָא, וְאֲתַקְשֵׁר בְּקִשּׁוּרָא מְהֵימְנָא, לְאַכְלִילָא כֻּלָּא
 כְּחַד.

אֲכַלִּיל אֶת הַרְחָמִים בְּדִין, וְאֲתַקְשֵׁר בְּקִשּׁוּר נְאֻמָּן לְהַכְלִיל הַכֹּל יַחַד.

מִמֶּנּוּ הַשְּׂמִירָה, וּמִשּׁוּם כֶּךָ
 לֹא הֵאֱמִין בְּעַצְמוֹ. וְהָיָה ה' לִי לֵאלֹהִים אֲפִלוּ רַחֲמִים,
 כְּשֶׁאֲשׁוּב בְּשָׁלוֹם, אֲשִׁים
 כְּנִגְדֵי אֶת הַדִּין, מִשּׁוּם [שְׁהִי] שְׂאֲנִי עוֹבֵד לְפָנָיו תָּמִיד.

אָמַר רַבִּי אַחָא, אָמַר יַעֲקֹב,
 כָּעַת אֵינִי צָרִיךְ אֶת הַדִּין.
 כְּשֶׁאֲשׁוּב לְבֵית אָבִי אֲתַכְּלִל
 בְּדִין וְאֲתַקְשֵׁר בּוֹ. אָמַר רַבִּי
 יוֹסִי, לֹא כֶּךָ, אֲלֵא אָמַר,
 עִכְשָׁו אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים
 עִמָּדִי, אֲנִי צָרִיךְ שֶׁהַדִּין
 יִשְׁמַר אוֹתִי עַד שֶׁאֲשׁוּב
 בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי. אֲבָל
 כִּיּוֹן שֶׁאֲשׁוּב בְּשָׁלוֹם,

ספר אור הזוהר (עמוד 103)
 - פֶּרֶק אַ עֲנָף א' -
מעלת אמירת הזוהר והתקונים אפלו בלי הבנה
פח) המשך
 לכן תפן בשיבתו סדר למוד מיוחד של גירסא בספר הזוהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה בתקנה הראשונה בשיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות פי אין פמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".
 גם אצל תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו מצינו חביבות מיוחדת ללמוד תורת הסוד, כבוד הרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב וכותו יגן עלינו אמן אשר העיד על עצמו ואמר: למדתי ושנתי ה"פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים.
 ב"כסא מלך" תקון מ"ג פתב, כי למוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שבן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הפא מפני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.